

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudcem Martinem Kopou ve věci

žalobce: **X. P. L.**
bytem X

proti

žalovanému: **Krajský úřad Jihomoravského kraje**
se sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 6. 2022, č. j. X,

takto:

- I. Žaloba *se zamítá*.
- II. Žalobce *nemá právo* na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému *se nepřiznává* právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Podstata věci

- 1. Podle správních orgánů žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci. Žalobce však namítá, že správní orgány nedostatečně prokázaly, že k překročení rychlosti skutečně došlo v obci. Krajský soud proto musel posoudit, zda je tato námitka důvodná.

II. Skutkové okolnosti a rozhodnutí správních orgánů

- 2. Městský úřad Boskovice („městský úřad“) rozhodnutím ze dne 21. 3. 2022, č. j. X („rozhodnutí městského úřadu“) uložil žalobci pokutu 5.000 Kč a zákaz řízení na šest měsíců. Žalobce se podle něj dopustil dvou přestupků.

3. Prvním přestupkem bylo překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci. Dne 27. 8. 2021 dopoledne v obci S. u domu č. p. X na silnici X ve směru jízdy od Svitav na Brno totiž jel ve svém P. rychlostí 100 km/h (po odečtení odchylky 97 km/h). Rychlost naměřil rychloměr policejní hlídky. Žalobce tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a spáchal přestupek ve smyslu § 125c odst. 1 písm. f) bod 2 téhož zákona. Kromě toho žalobce podle městského úřadu u sebe neměl osvědčení o registraci vozidla. Tím porušil § 6 odst. 7 zákona o silničním provozu. A spáchal přestupek podle jeho 125c odst. 1 písm. k).
4. V průběhu řízení žalobce požádal o nařízení ústního jednání. Chtěl městskému úřadu předložit videonahrávku, které velikost přesahovala možnosti jeho e-mailové schránky. Dále chtěl poukázat na údajné rozpory ve spisovém materiálu. Městský úřad usnesením ze dne 23. 11. 2021 žalobcův návrh zamítl. Skutkový stav považoval za dostatečně zjištěný. Ústní jednání by bylo zbytečné. Odkázal žalobce na možnost realizovat jeho práva mimo ústní jednání. Žalobcovu odvolání proti usnesení městského úřadu poté zamítl žalovaný. Konstatoval, že ústní jednání není povinnou součástí přestupkového řízení. Ustanovení § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky jej vyžaduje pouze v případě, že je nezbytné k uplatnění práv obviněného. To u žalobce neplatí. Avizované video mohl osobně předložit kdykoli během správního řízení. Ve své žádosti neuvedl žádnou skutečnost nebo návrh, který by nařízení ústního jednání odůvodňoval.
5. Žalobce se později odvolal i proti rozhodnutí městského úřadu ve věci samé. Namítal zejména, že městský úřad jednoznačně neprokázal, že ke spáchání přestupku došlo v obci. S tím ale žalovaný nesouhlasil. Skutkový stav ohledně přestupku překročení nejvyšší povolené rychlosti v obci považoval za řádně zjištěný. Stěžejním důkazem byl výstup z rychloměru. O správnosti měření neměl pochybnosti. Žalobce zpochybňoval místo spáchání přestupku. To podle něj nebylo jednoznačně identifikovatelné z pořízeného snímku. Podle žalovaného ale nebylo pochyb o tom, že policejní hlídka žalobce změřila v obci, nikoliv mimo ni. Měření prováděla hlídka policie, která stála poblíž budovy A. S. K.-N. v obci S. Po změření rychlosti žalobcova vozidla se za ní hlídka rozjela a o něco později ho odstavila. Místo přestupku uvádí výstup z rychloměru i úřední záznamu
6. Žalovaný do spisu doplnil mapové podklady z *Google Maps*, které dokazují, že měření rychlosti proběhlo v obci. Je na nich vidět specifické poškození vozovky, vodorovné dopravní značení a umístění směrového sloupku, které odpovídá snímku z rychloměru. Žalovaný na základě těchto podkladů upřesnil, že snímek vozidla nebyl pořízen u domu č. p. X, ale na hranici domů č. p. X a X, tedy zhruba 80 metrů od domu č. p. X. Nejednalo se ale o vadu, pro kterou by bylo nutné měnit výrok rozhodnutí městského úřadu.
7. Žalovaný proto rozhodnutím ze dne 8. 6. 2022, č. j. X („rozhodnutí žalovaného“) zrušil rozhodnutí městského úřadu v části týkající se nepředložení osvědčení o registraci vozidla. Řízení o tomto přestupku zastavil. Ve zbytku rozhodnutí městského úřadu potvrdil.

III. Obsah žaloby

8. Žalobce především vznáší námitky ohledně místa přestupku. Správní orgány jej dostatečně neprokázaly. Není jasné, zda ke změření jeho rychlosti došlo v obci. Tyto námitky vznášel již ve správním řízení, ale žalovaný je řádně nevypořádal.
9. Podle žalobce není možné dohledat místo měření. Fotografie z rychloměru zachycuje vozidlo žalobce v místě, kde se zcela zřetelně na vozovce nachází vodorovné poškození vozovky bílé barvy. Dále je v pravé části snímku živičná záplata, která přerušuje

vodorovné dopravní značení. Žalobce dané místo v obci S. nenašel. Nepomáhá ani fotografie z *Google Maps*, kterou pořídil žalovaný. Je ze srpna 2019, tj. dva roky před spácháním přestupku. Na této fotografii ale také chybí žalobcem popsané anomálie vozovky. Je zřejmé, že tam není živičná záplata. Měření tedy neproběhlo v místě tvrzeném žalovaným. Výstup z rychloměru nelze považovat za určující. Místo měření se v něm nastavuje ručně. Je také zvláštní, že na něm nejsou GPS souřadnice.

10. Žalovaný řádně nevypořádal ani námitku související s nesrovnalostí v čase měření zobrazeném na výstupu z rychloměru a čase zachyceném na policejní kameře. Tento rozdíl je dalším aspektem, jenž by mohl prokazovat, že ke změření rychlosti došlo v úplně jiném místě. Tyto nesoulady mohly vysvětlit výpovědi policistů, které ale žalovaný neprovedl.
11. Důkazy, ze kterých správní orgány vyšly, jsou podle žalobce v rozporu. Z kamerového záznamu je zřejmé, že vozidlo žalobce jede rychlostí 46 km/h. Ani na chvíli se nerozsvítila brzdová světla. Bezprostředně za ním jede nákladní automobil. Je proto zřejmé, že měření rychlosti nemohlo proběhnout buď na žalovaným tvrzeném místě, nebo neproběhlo správně. Žalobce má za to, že měření rychlosti proběhlo na dvou různých místech a ve dvou různých časech.
12. V průběhu řízení žalobce žádal o nařízení ústního jednání. Má za to, že pouze svědectví policistů může vést k vysvětlení shora popsaných rozporů v důkazních materiálech. Správní orgány jeho žádosti nevyhověly. Tím mu upřely jeho ústavní právo na obhajobu, stejně jako právo být slyšen.

IV. Vyjádření žalovaného

13. Žalovaný zdůraznil, že žalobní námitky se shodují s těmi odvolacími. A s nimi se řádně vypořádal. Odkázal proto na své rozhodnutí.

V. Posouzení věci krajským soudem

14. Žaloba je přípustná. Podala ji oprávněná osoba v zákonné lhůtě. O žalobě krajský soud rozhodl bez jednání, protože s tím obě strany souhlasily.
15. Žaloba *není důvodná*.
16. Žalobce se ve správním řízení i v podané žalobě snažil zpochybnit, že ke změření rychlosti jeho vozidla došlo v obci. Podklady obsažené ve spisu to podle něj jasně neprokazují. Navíc mezi nimi existují rozpory. Podle žalobce to znamená, že buď měření rychlosti neproběhlo na deklarovaném místě anebo při něm došlo k chybě.
17. Stěžejním důkazem, na kterém stojí závěr správních orgánů, že žalobce překročil nejvyšší povolenou rychlost v obci o 47 km/h je výstup z rychloměru. U přestupků spočívajících v překročení rychlosti je výstup z rychloměru standardním důkazním prostředkem, kterým správní orgány prokazují konkrétní rychlost vozidla v daném místě. Pokud ve správním řízení nevystanou relevantní pochybnosti o správnosti měření, správní orgány nemají povinnost vést tímto směrem dokazování a blíže se touto otázkou zabývat. Nemusí například prokazovat, že se měřilo v souladu s návodem k obsluze a že výsledná fotografie a záznam z rychloměru přesně zachycuje rychlost měřeného vozidla. Nemusí v takovém případě ani vyslýchat policisty, kteří měření provedli.
18. Důkazní břemeno v přestupkovém řízení leží primárně na správním orgánu. Pokud ale obviněný z přestupku zpochybňuje některý z důkazů, je pak na něm, aby svá tvrzení

prokázal (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2013, č. j. 1 As 45/2013-37, shodně bod 18 rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 9. 2020, č. j. 8 As 100/2019-57). V tomto případě výstup z rychloměru nevzbuzuje žádné pochybnosti o tom, že by měření neproběhlo správně. Dostatečně kvalitní fotografie zachycuje jediné vozidlo, se zřetelně čitelnou poznávací značkou. Mezi radarem a vozidlem nejsou žádné překážky. Ověřovací list rychloměru ve správním spise dokládá, že rychloměr měl řádnou certifikaci. Byl technicky plně způsobilý k měření.

19. Je pravdou, že na výstupu z rychloměru chybí GPS souřadnice. To však podle krajského soudu nevede k pochybnostem o místě provedeního měření. I pokud by záznam tyto údaje obsahoval, svědčily by toliko o poloze rychloměru, nikoliv o poloze měřeného vozidla. Mezi těmito dvěma body přitom může být rozdíl několika desítek metrů (i vozidlo žalobce bylo změřeno ze vzdálenosti 155,6 m). Z pokladů obsažených ve správním spisu však podle krajského soudu dostatečně plyne, že ke změření rychlosti žalobcova vozidla došlo v obci.
20. Videozáznam jednoznačně dokládá, že *stanoviště policistů bylo v obci S.* (konkrétně nedaleko budovy A.-S.). Podle úředního záznamu se policejní hlídka skládala z pprap. R. S. a nstržm. J. L. Podle výstupu z rychloměru bylo vozidlo žalobce změřeno ze vzdálenosti 155,6 m a měření provedl pprap. S. Z průběhu měření lze předpokládat, že pprap. S. byl v bezprostřední blízkosti tohoto stanoviště. S ohledem na natočení snímku z rychloměru je zřejmé, že měření prováděl z levé strany silnice. Po změření rychlosti žalobce musel v průběhu několika vteřin nasednout do policejního vozu. Na záznamu z přední kamery je pak vidět, jak na palubní desku auta odkládá rychloměr typu LaserCam 4.
21. Důkazy, které shromáždil městský úřad tak ve svém souhrnu prokazují zcela jasný průběh skutkového děje. Policista rychloměrem zaměřil rychlost vozidla blížícího se k hlídce. Následně se za ním hlídka vydala a po několika minutách za obcí S. odstavila vozidlo a zkontrolovala žalobce. Žalobcovy dohady ohledně toho, že k měření došlo na jiném místě, jsou skutečně pouhou spekulací. Podkladům ve spisu neodpovídají. Ze vzdálenosti, na kterou policie, jejíž stanovisko jednoznačně bylo v obci S., měření provedla, je zřejmé, že k překročení rychlosti došlo v obci. To podporují i screenshoty z *Google Maps*, o které doplnil dokazování žalovaný. Z nich dovodil, že k naměření překročení rychlosti nedošlo u domu č. X, jak uváděly podklady od policie, ale mezi domy č. p. X a X. Tyto domy jsou ve vzdálenosti přibližně 160 m od stanoviště policie. *Street view* tohoto místa pak podle žalovaného zároveň odpovídá místu zachycenému rychloměrem – je na něm vidět specifické poškození vozovky, vodorovné dopravní značení a směrový sloupek.
22. Žalobce nesouhlasí a namítá, že na screencotech chybí živičná záplata na vozovce, kterou je naopak vidět na snímku z rychloměru. To však lze vysvětlit tím, že snímek použitý žalovaným je z roku 2019. Živičná záplata v té době na daném místě být nemusela. Ostatní specifika však výstupu z rychloměru odpovídají. Zejména je vidět poškození vozovky táhnoucí se paralelně s vodorovným dopravním značením. Je nutné také zohlednit různý úhel a ohniskovou vzdálenost snímků pořízených rychloměrem a screenshotem z *Google Maps*, což může způsobovat jisté zkreslení výsledné podoby snímku. Přesto však krajský soud nemá pochybnosti o tom, že měření rychlosti proběhlo v obci S. Nikoliv mimo ní.
23. Tyto pochybnosti nemohla vyvolat ani skutečnost, že čas na videozáznamu neodpovídá času na výstupu z rychloměru. Dokonce tomuto času předchází. Je pravdou, že záznam z přední a zadní kamery policejního vozidla, který byl zjevně pořízen až po měření

rychlosti, začíná v čase 10:29, zatímco k měření rychlosti mělo dojít v čase 10:41:39. I tuto nesrovnalost žalovaný ve svém rozhodnutí vysvětluje. Jednoduše se mohlo stát, že kamery v policejním vozidle neměly správně nastavený čas. Rozhodující jsou údaje z rychloměru. Žalovaný v tomto ohledu navíc zcela správně odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 5. 2020, č. j. 10 As 127/2020-54, který v obdobném případě neviděl problém v tom, že na jednotlivých zařízeních nebyl nastaven stejný čas. Podle Nejvyššího správního soudu to neznemožnilo spolehlivě určit okamžik změření rychlosti vozidla.

24. A pokud jde o žalobcovy výpočty rychlosti jeho vozidla v době, kdy jej zachycuje kamerový záznam, nemají žádnou relevanci a jedná se pouze o jeho spekulace. Rozhodné je, jakou rychlostí žalobce jel v momentu, kdy jej naměřil radar. Z jeho výstupu je zřejmé, že žalobce rychlost v obci výrazně překročil. Mezi místem, ze kterého se rozjíždí policejní auto, a místem, ve kterém měl žalobce překročit rychlost, je rozdíl několika desítek metrů. Je tedy zřejmé, že žalobce na tomto úseku mohl rychlost jízdy snížit.
25. Žalobce se ve správním řízení sice snažil vrhnout stín pochybností na zjištění správních orgánů ohledně místa spáchání přestupku. To se mu ale nepovedlo. Jeho námitky byly pouze spekulativní. Správní orgány nepochybily, pokud nevyslechly policisty provádějící měření rychlosti a následnou kontrolu. Byť by jejich případný výslech mohl poskytnout jednoznačné odpovědi na žalobcem opakovaně vznášené námitky, v tomto konkrétním případě k řádnému zjištění skutkového stavu postačoval záznam z rychloměru ve spojení s úředním záznamem policie, videozáznamem a mapovými podklady, které do spisu doplnil žalovaný.
26. K pochybení nedošlo ani tím, že ve věci neproběhlo ústní jednání, přestože o něj žalobce žádal. Nařízení ústního jednání je v souladu s § 80 odst. 2 zákona o odpovědnosti za přestupky na požádání obviněného nutné pouze tehdy, je-li to nezbytné k uplatnění jeho práv, případně i bez žádosti, je-li to nezbytné pro zjištění stavu věci. V případě žalobce však nenastala žádná z těchto situací. Jak městský úřad, tak i žalovaný ve svých rozhodnutích o nenařízení ústního jednání řádně zdůvodnily, proč jej nepovažovaly za nezbytné. Žádost o nařízení ústního jednání žalobce zdůvodnil tím, že hodlá předložit zcela zásadní důkaz ve formě videonahrávky, jejíž velikost přesahuje možnosti e-mailové schránky a dále se hodlal vyjádřit k rozporům v podkladech obsažených ve spisu. Žalobce ovšem měl možnost vyjádřit své stanovisko k listinám ve spisu písemně. To ostatně také udělal. Zároveň během celého správního řízení ani po podání žaloby žádný „zásadní důkaz“ nedoložil. Toto tvrzení proto působí účelově. Pokud takovým přelomovým videozáznamem disponoval, nic mu nebránilo doložit jej správním orgánům např. na CD nosiči anebo na flash disku. za tímto účelem nebylo nezbytné nařizovat ústní jednání.
27. Ústní jednání dává účastníkovi řízení zejména možnost vyjádřit se k prováděným důkazům. Žalobce však o tuto možnost nepřišel. Podkladem rozhodnutí městského úřadu byly pouze listinné důkazy. Ty lze jako důkaz provádět i mimo ústní jednání. Správní řád pouze vyžaduje, aby se o provedeném důkazu listinou učinil záznam do spisu (§ 53 odst. 6). Judikatura s ohledem na specifika dokazování listinou uznává dokonce možnost provést důkaz listinou pouhým založením do spisu. Podstatné je, aby účastník věděl o tom, že správní orgán spis o danou listinu doplnil, a aby měl možnost se s ní seznámit a vyjádřit se k ní (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 10. 2018, č. j. 7 As 297/2017-34, bod 20 a tam citovanou judikaturu). Žalobce se s těmito listinami seznámil při nahlížení do spisu dne 25. 10. 2021. Dne 20. 5. 2022 se žalobce seznámil také s podklady, které do spisu

doplnil žalovaný. Nařízení ústního jednání za těchto okolností skutečně nebylo nezbytné. Právo žalobce na obhajobu tím neutrpělo.

VI. Závěr a náklady řízení

28. Krajský soud pro nedůvodnost žalobních námitek žalobu zamítl.
29. Neúspěšný žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné administrativní činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení podat kasační stížnost u Nejvyššího správního soudu. *Nejvyšší správní soud kasační stížnost proti tomuto rozsudku odmítne pro nepřijatelnost, pokud nebude svým významem podstatně přesahovat vlastní zájmy stěžovatele.* V řízení o kasační stížnosti musí stěžovatele zastupovat advokát. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které se vyžaduje pro výkon advokacie.

Brno 22. února 2023

Martin Kopa
samosoudce